

14. diena, 4. jūlijs, trešdiena.

Nižnijnovgoroda – Suzdaļa. Nobraukti 294 km.

Puse dienas pāiet Nižnijnovgorodā, kura ir tik pārsteidzoši skaista. Kremļa grezns ar košiem apstādījumiem stāvā Volgas krastā, no kura pārredzamas tāles. Gājēju ielā cara laika grezna arhitektūra, kafejnīcas, teātri, izstāžu zāles, mazi veikali, soliņi, pieminekļi, viss sakārtots, atjaunots. Līdzīgi kā Parīzē. Pati esmu pārsteigta par šo līdzību. Arī citas ielas pilsētas centrā ļoti skaistas, senatnīgas. Dzīvojamie rajoni nomalēs arī normāli, tātad arī vidusslānis dzīvo normāli. Visur darbība, celtniecība, tirdzniecība. Nekādu krīzes pazīmju, pie sludinājumu staba izlasām, ka meklē darbiniekus daudzās profesijās.

Tālākais ir jau mājupceļš pa Maskavas šoseju. Pa ceļam pietājam Gorohovecā, kura ceļvežos stipri izslavēta, Vladimirā, kurā grandiozie zelta vārti, klosteri, baznīcas, nakšņojam Suzdaļā – senā caru rezidencē, kura atturīgi eleganta. Tirdziņā nopērkam mazdēlam kārtīgus krievu mājražotos velteņus un galošas pie tiem, un mellenes no vietējiem, restorānā saēdamies sēnes. Ēdiens Krievijā ļoti garšīgs, dabisks.

15. diena, 5. jūlijs, ceturtdiena. Nobraukti 789 km.

Suzdaļa – Novgoroda.

Mājupceļā esam iekļuvuši slavenā Krievijas tūrisma maršrutā Zelta loks. Tur gan ietilpst arī ceļojuma sākumā skatītā Ugļiča, arī Vladimira, Suzdaļa. Tur dažādos gadsimtos mituši ievērojamākie Krievijas cari, kņazi un garīdznieki. Tā ir visnenākā Krievijas teritorija. Sibīrija u.c. vietas, kā zināms, iekarotas, pievienotas vēlākos gadsimtos. Arī sociālisma laikos Zelta loks bijis gan ārzemju, gan iekšzemes tūristu intereses apvidus, tāpēc sakopts, ceļvežos aprakstīts.

Pašlaik šeit visskaistākais, vislepnākais ir atjaunotie klosteri un baznīcas, kuru kupoli laistās zeltā. Sociālisma laikos tie ir bijuši gan cietumi, gan stalli, gan noliktavas, gan viskautkas cits. Garāmbraucot nobrīnāmies, ka vismaz viens stallis viena klostera ēkā ir saglabājies, un krusta vietā torņa galā vēl joprojām ir zirga figūra.

Pereslavā Zaļeskaļā Pļeščejeva ezerā Pēteris Pirmais sabūvējis savu pirmo floti. Kā svētlīta ir saglabāta viena viņa laiva, kura ievietota speciāli celtā mājā, izskatās cienīgi, laivas vienā gala pie sienas Pētera Pirmā tēls, pie pretējās sienas Krievijas karogi, ģerboņi. Pustumsa, pareizais apgaismojums. Ap šo māju skaists parks, pieminekļi, izstāžu zāles, bet pašā ezera krastā kafejnīca kā stilizēts kuģis. Apskatām arī vilcienu muzeju Taļicā (15 km no Pereslavas Zaļeskaļas), kur visāda veida vagoni, arī sniega tīrītājs, senas tvaika lokomotīves, dažādas drezīnas, kā arī kara laika un pirmskara laika gaziki. Darbojas vilcienu depo, kur vīri veic vecās tehnikas restaurācijas.

Sergijeva Posadas klosteris pārsteidz (lai gan šais dienās līdzīgus skatus esam redzējuši tik daudz) ar harmoniju, mieru, pārpasaulīgu skaistumu. Turp plūst cilvēki pēc svētības. Redzami mūki ar garām bārdām. Pie ieejas jauns un svinīgs svētā Radoņežas Sergija tēls. Šis svētais ir caram paredzējis uzvaru un svētījis uzvarai izšķirošajā Kuljikovas kaujā pret mongoļiem tatāriem, to krievi nav aizmirsuši. Interesanti, ka tajā pašā laukumā salīdzinoši niecīga sudraba krāsas Ļeņina biste. Gids stāsta, ka ticīgie pieprasot, lai novāc Ļeņina tēlu no klostera priekšpagalma, bet tas tomēr vēl nenotiek. Gids par šo tēmu koķetē, sakot, ka abi šie cilvēki – gan Radoņežas Sergijs, gan Ļeņins - ir bijuši pret privātīpašumu.

Tālāk caur Dmitrovu un Kļinu no Maskavas apgabala nonākam Tveras apgabalā. Višnij Voločecas apvidus uz Maskavas – Pēterburgas maģistrāles sagādā nepatīkamu pārsteigumu - apm. 30 km garu sastrēgumu uz 1, 5 stundām. Nav īsti saprotams iemesls, kāpēc visa maģistrāle pēkšņi (vai vienmēr?) iet cauri pilsētai Višnij Voločekai pāri šauram tiltam un, pats galvenais, ievērojot luksoforus.

Līdz ar to diena pastiepusies garumā, lielā pārgurumā īsi pirms pusnakts sasniedzam viesnīcu Novgorodā, kura mums ir rezervēta iepriekš.

Viesnīcā divi patīkami momenti :1) standarta numura vietā mums piešķir puslукsa numuru kā dāvanu, 2) līdz plkst. 24. 00 ir vēl iespējams paēst siltos ēdienus.

16. diena, 6. jūlijs, piektdiena, nobraukti 408 km

Novgoroda – Valmiera.

Uz robežas Pečoros Krievijas pusē viss norit izcili. Rekomendējam. Igaunijas pusē nelielā rinda rit lēnāk, jo muitniekiem nepatīk igauņu cigarešu un degvielas pārvadātāji.

Ātri vien izskrienam cauri Igaunijai līdz Valkai, un tad jau Valmiera ir klāt.

Kopā esam nobraukuši 6910 dažādus - gan eksotiskus, gan ekskluzīvus, gan vienmuļus, gan kriminālus, gan dramatiskus, gan gleznainus, gan vēsturiskus, gan reliģiskus, gan arhitektoniskus utt. kilometrus.

Krievija...Krievija! Urāli... Urāli!